

Bio Kontrast

Arvika, hösten 2010

Månd-Tisd. 6-7 september

Antichrist

Regi: Lars von Trier

Sverige, 2009

Längd: 1 tim 48 min. Tillåten från 15 år.

”Antichrist är en psykologisk thriller skriven och regisserad av Lars von Trier. Willem Dafoe och Charlotte Gainsbourg spelar paret som drar sig tillbaka till en avlägsen stuga för att sörja sitt barns död. Lars von Trier säger att han med filmen vill bjuda in åskådaren till sin mörka fantasivärld, till sina rädslor”. *Svensk Filmdatabas*

”*Antichrist*” är ingen vision och ingen berättelse, det är en dröm. Och precis som vi sällan drömmer helt nya bilder utan pusslar ihop fragment av verklighet, så är hans film också full av det bekanta men i nya, obekanta sammanhang. Bara det märkliga, både mättade och överexponerade fotot och Gainsbourgs och Dafoes sensuella, perfekta fraserings håller samman allt till en mjuk, rytmisk helhet”. *Kerstin Gezelius, DN*

Nominerad till Guldpalmen i Cannes, 2009; Nordiska Rådets Filmpris 2009

Månd-Tisd. 13-14 september

Kvinnor utan män

Regi: Shirin Neshat/Shoja Azari

Tyskland, 2009

Längd: 1 tim 36 min. Tillåten från 11 år.

Sommaren 1953 i Teheran, en USA-stödd statskupp genomfördes för att avsätta den demokratiskt valde premiärministern och återinsätta shahen på tronen. Demonstrationer till stöd för premiärminister Mossadegh slogs ned brutalt. Det finns många paralleller till dagens demokratiörelse som nu slåss mot mullaväldet.

Vi får följa fyra kvinnor. Munis längtar efter att delta i den politiska kampen, men hindras av sin bror som brutalt drar ut sladden ur radion så att hon inte ska kunna följa utvecklingen.

Prostituerade Zarin rymmer från bordellen, där hon är mer eller mindre fånge. På vägen tvättar hon sig ”ren” så att hon blöder.

Fazeh håller på att bli för ”gammal” för att få en man och fruktar att bli våldtagen. Den man hon älskar, Munis bror, väljer hellre en yngre brud.

Den äldre Fakhir lämnar sin man för en ungdomskärlek och flyttar ut på landet där hon skapar sig sin egen oas genom att köpa ett hus med tillhörande magisk trädgård.

Med hisnande kameraåkning låter Shirin Neshat kvinnorna flyta som bäckar, sväva som moln och växa som träd i ett konturskarpt foto som ibland verkar tintat i sina glödande gestalter. *Jeannette Gentile, Svd*

Silverlejonet vid Venedigs Filmfestival 2009

Månd-Tisd. 20-21 september

Looking for Eric

Regi: Ken Loach

Storbritannien, 2009

Längd: 1 tim 56 min. Tillåten från 11 år.

”Höstens, och förmodligen hela årets, bästa dramakomedi /.../ Här möter vi Eric, en brevbärare som livet använt som fotboll, eller snarare boxboll, i trettio år. Nu har han äntligen fått nog, vilket manifesteras i ett sammanbrott, en sjukhusvistelse och ett oväntat besök. In i Erics radhus i Manchester kliver nämligen hans största hjälte: den gamle Unitedlegenden Eric Cantona, som nu antar rollen som Erics livscoach.” *Erik Helmersson, Sundsvalls Tidning*

”En familjeunderhållning av ovanligt brett slag – visserligen om fotboll och kritisk mot den tid som flytt, men framför allt för sin starka plädering för att ingenting någonsin blir för sent, bara man vågar ta hjälp av sina vänner, och litar på dem man älskar”. *Eva af Geijerstam, DN*
British Film Awards för bästa kvinnliga biroll 2009

Månd-Tisd. 27-28 september

Fish Tank

Regi: Andrea Arnold

Storbritannien, 2009

Längd: 1 tim 57 min. Tillåten från 11 år.

Den brittiska regissören Andrea Arnold kommer nu med sin nya film *Fish Tank* som fått massor med lovord i svensk press.

I centrum för *Fish tank* står 15-åriga Mia som relegerats av skolan, en ren naturkraft i stripigt hår, mjukiskläder, nylonryggsäck och outsynlig ström av svordomar i mungipan. Mia är en brittisk Lisbeth Salander från Essex som inte tar något skit, som kanske inte direkt fajtas för sitt liv men väl för sin värdighet. På hemmaplan finns en annan centralfigur, Mias ensamstående mamma, som fortfarande lider av tonåringens brist på impuls kontroll och oförmåga till empati.

Först när mamman kommer hem med en ny kille, säkerhetsvakten Connor, slutar mor och dotter för ett tag att skrika till varandra. Connor med sin ömma blick, sitt oemotståndliga leende och sitt oväntade engagemang ger Mia en glimt av ett annat liv.

En fiskeutflykt där både hon och lillasystemen följer med får barnet i henne på fall. Men Connors utstrålning väcker även andra, vuxnare känslor till liv. Hoten, otryggheten, den skarpa doften av ren katastrof är ständigt närvarande i *Fish tank*. Man håller sig alert, vågar inte slappna av en sekund. Det är krävande men också givande. Inte ett ögonblick kan man förtutse vad som ska hända och vilken riktning historien ska gå.

Filmdebuterande Katie Jarvis äger *Fish tank* från första rutan till den sista i rollen som Mia. Den mer rutinerade Michael Fassbender, grymt bra i den politiska *Hunger* och skräckisen *Eden Lake*, har precis den frimodigt slippriga intensitet som krävs för att sekondera Jarvis oskolade urkraft. Men även Kierston Wareing, som tidigare synts i Ken Loachs *It's a free world* gör ett hästjobb i rollen som blonderad tonårsmorsa från helvetet med trutiga silikonläppar och smutsig morgonrock.

”Hårdheten i hela den här berättelsen är hjärtskärande, likaså Arnolds ömhet för de gestalter hon skapat men lyckligtvis aldrig helt lämnar i sticket. *Fish tank* är tung, i all bemärkelser. Och det är menat som allra högsta beröm. Men samtidigt, paradoxalt nog, världens energikick”. *Betyg 5 Helena Lindblad, DN* Juryns pris som bästa film i Cannes 2009

Månd-Tisd. 4-5 oktober

Nowhere Boy

Regi: Sam Taylor-Wood

Storbritannien, 2009

Längd: 1 tim 37 min. Tillåten från 7 år.

En skatt för alla Lennon-fans!

Ett porträtt av konstnären som upprorisk tonåring; John Lennon innan han blev en av de fyra som skulle skriva om den moderna musikhistorien.

Uppväxten hos Mimi Smith, den stränga men godhjärtade mostern, som fått ersätta Lennons biologiska mamma till vilken han inte har ett helt okomplicerat förhållande.

Det är dock hon, Julia Stanley, som lär honom spela både banjo och piano.

Vad det gäller mötet mellan John och hans "little friend", som moster Mimi kallar den musikaliska Paul McCartney så är det mycket tillfredsställande. Man kan nästan höra Malcolm McDowell's nasala kommentarsröst från Beatlesdokumentären från 1978. "Paul was impressed that John had a band. John was impressed that Paul could tune a guitar."

Konstnärliga radarpar är alltid hjärtskärande, i synnerhet om de inte drar riktigt jämt, utan bara två ömkliga hälfter av någonting odödligt som måste vara tillsammans för att fullborda ödet

Sam Taylor Woods skapar inte någon revolution med *Nowhere boy*, men miljöerna är precisa och tonträffen osviklig. Dessutom har han hittat Aaron Johnson, chockartad lik bilderna man sett på Lennon från 50-talet. Och aldrig nämns Beatles vid namn.

Det är allt och det är väldigt elegant.

När Lennon sedan lämnar radhuset i Liverpool är det för Hamburg och den evighet han ska spela in sig i.

British Independent Film Award för bästa kvinnliga biroll 2009

Månd-Tisd. 11-12 oktober

An Education

Regi: Lone Scherfig

Storbritannien, 2008

Längd: 1 tim 40 min. Barntillåten.

Filmen utspelar sig under tidigt brittiskt 60-tal. Sextonåriga Jenny (Carey Mulligan) är en lysande elev på en flickskola, med framtiden utstakad och Oxford som nästa station. Jenny som längtar bort från den kvävande medelklassstillvaron möter 30-årige David (Peter Sarsgaard). Han presenterar Jenny för den värld av nattklubbar, konserter, weekendresor som hon bara kunnat drömma om. Till och med Jennys föräldrar låter sig charmas av David. Ingen (utom biopubliken?) anar att David bär på mörka hemligheter. Så inleds Jennys liv som mönsterelev på dagarna och playgirl på fritiden.

Regissör till denna välspelade och snygga film är Lone Scherfig som gjorde *Italienska för nybörjare*. Manuset är skrivet av Nick Hornby efter en självbiografi av en av Storbritanniens mest välkända och aktade journalister, Lynn Barber.

Nominerad till Oscar 2010 för bästa kvinnliga huvudroll

Månd-Tisd. 18-19 oktober

En profet

Regi: Jacques Audiard

Frankrike, 2009

Längd: 2 tim 35 min. Tillåten från 15 år.

För några år sedan visade Bio Kontrast Jacques Audiards *Mitt hjärtas förlorade slag*, om en ung man som slits mellan sin inblandning i en genomkorrupt fastighetsbransch och de egna drömmarna att bli konsertpianist. Alla som såg denna klart lysande, mörka pärla till film gläds säkert åt Jacques Audiards återkomst med det prisbelönta fängelsedramat *En profet*. Ett idédrama om överlevandets pris med den fullständigt övertygande Tahar Bahim i huvudrollen som den nyligen fängslade Malik el Djebena, om dennes irritation och mödosamma klättring i den kriminella hierarkin och hans långsamma uppvaknande till insikten om ett annat och ett helare liv.

Juryns Stora pris i Cannes 2009, Nominerad till Oscar 2010 som bästa utländska film

Månd-Tisd. 25-26 oktober

Greenberg

Regissör: Noah Baumbach

USA, 2009

Längd: 1 tim 47 min. Barntillåten.

En välmående familj i Los Angeles ska bege sig ut på långresa. Till hjälp att packa har de familjens "assistent" Florence. Hon och titelrollens Greenberg, som är mannen i husets bror, får i uppdrag att vakta huset medan familjen är borta. Greenberg är en från mentalsjukhus nyss utsläppt medelålders man, som försöker skapa en mening i sin tillvaro. Florence kämpar med att behålla sin. Samtidigt insjuknar familjens hund i en allvarlig sjukdom. Ur denna scen utvecklar sig dramat. Resultatet blir en sanslöst rolig och välspelad studie i konsten att vara människa. Filmen *Greenberg* är rolig samtidigt som man känner innerligt för karaktärerna. Det hela blir trovärdigt, men samtidigt varken förutsägbart eller deprimerande. Att dialogen är intelligent och snabb i repliken gör att filmen blir till högklassig underhållning som påminner om den som Woody Allen bjudit på i sina mest lyckade skapelser.

Noah Baumbach, som tidigare gjort *The squid and the whale* och *Margots wedding* regisserar och skriver detta prickfria exempel på utomordentlig och personlig känsla för filmisk kvalitet. Extra roligt är att se Ben Stiller göra en helt annan roll än den vi är vana att se honom i. Han utmanar och visar vad han kan, vilket är långt mycket mer än att bara vara hysteriskt rolig. Nominerad till Guldbjörnen vid Berlins Filmfestival 2010

Månd-Tisd. 1-2 november

Bright Star

Regi: Jane Campion

Storbritannien, 2009

Längd: 1 tim 58 min. Barntillåten.

Bright Star är ett verklighetsbaserat triangeldrama mellan den engelske poeten John Keats (1795-1821), hans älskade Frances Brawn och Konsten.

Keats är själva högromantiken personifierad. Hans litterära erkännande kom sent, långt efter att han på ett stilenligt sätt hostat sig till döds i ett dragigt rum vid Spanska trappan i Rom, blott 25 år gammal. De sista tre åren av sitt liv var Keats våldsamt förälskad i grannflickan Fanny Brawne, dotter till hans hyresvärdinna.

Och som den helhjärtade feminist som Campion är berättas *BrightStar* utifrån miss Brawnes perspektiv. Inspirationen till filmen bygger på Andrew Motions biografi, kort och gott kallad "Keats". Men det var framför allt den unge poetens kärleksbrev som fick Campion att gå i gång, berättade hon efter världspremiären av filmen i Cannes i våras. Hon beskrev sin upplevelse av dem fulla av liv, filosofi och skvaller. Deras turbulenta kärlekssaga har naturligtvis enorma förhinder. Keats är inte bara fattig, anonym och ensam i världen. Inget vidare parti för en flicka utan egna medel. Han dras också med poetkollegan Charles Brown en misogyn herre som svartsjukt bevakar sin vän och sambos minsta steg. Och som verkligen inte vill att herrarnas högstämda poesiövningar ska störas av en trendkänslig flickas "dumma prat". *Helena Lindblad DN*
Nominerad till Guldpalmen i Cannes 2009

Månd-Tisd. 8-9 november

Agnès stränder

Regi: Agnès Varda

Frankrike, 2008

Längd: 1 tim 47 min. Tillåten från 7 år.

"Om du öppnar upp människor finner du landskap, om du öppnar upp mig skulle du finna stränder". Agnès Varda vänder denna gång kameran mot sig själv.

Med filmer som *Cleo från 5 till 7*, *Vagabond* och *Efterskörd* har Agnès Varda gjort film i över fem decennier. Nu vänder hon kameran mot sig själv i en filmisk självbiografi kring sitt arbete, sin feminism, kärleken till Jacques Demy och sin familj. Fascinerande, humoristiskt och belysande.

César Award (Frankrikes motsvarighet till Guldbagge) för bästa dokumentärfilm 2009

Månd-Tisd. 15-16 november

Crazy Heart

Regi: Scott Cooper

USA, 2009

Längd: 1 tim 51 min. Barntillåten.

Skådespelare: Jeff Bridges, Maggie Gyllenhaal, Robert Duvall, Colin Farrell m.fl

Den ärrade countrysångaren "Bad" Blake har definitivt sett sina bästa dagar när vi möter honom på väg till ännu ett förnedrande uppträdande - i en bowlinghall. Drinkarna "ingår inte i kontraktet" och inte får man röka heller. Total misär för en farbror som bara tycks ha två seriösa intressen kvar i livet, whisky och cigg.

In på arenan träder en ung kvinnlig journalist med ett genuint intresse för musik och en närmast synsk förmåga att se människan bakom Blakes oaptitliga yttre.

Hon pepprar honom med frågor; Vad är äkta och vad är falsk country? Var kommer låtarna ifrån?

Lite kvinnotjusartakter har han märkligt nog kvar och ljuv countrymusik uppstår mellan den ensamstående mamman Jean och den 25 år äldre sångaren.

Crazy heart började som en liten film baserad på en roman av Thomas Cobb, en dröm av några countryentusiaster med manusförfattaren/regissören Scott Cooper i centrum, men ryktet växte och så gick Jeff Bridges och vann en Oscar för bästa manliga huvudroll och Ryan Bingham och T-Bone Burnett vann Oscarkategorin Bästa Originalsång ('The weary kind' - theme from Crazy heart)

Att *Crazy heart* blivit så omtyckt är mycket Jeff Bridges förtjänst. Få är så begåvade på att spela ringvrak

som han. Maggie Gyllenhaal gör en mycket trovärdig insats som kvinnan som blir förälskad men samtidigt ångestfylld över sitt dåliga omdöme när det gäller män. Robert Duvall excellerar i sin paradroll som sydstatgentleman med råg i ryggen och hjärtat på rätta stället. Mycket sevärd musik- och kärleksfilm med extremt välgjord innerlig "americana" - musik som talar sitt tydliga språk, till glädje för alla oavsett hur mycket man gillar musikgenren.

Månd-Tisd. 22-23 november

Underkastelsen

Regi: Stefan Jarl

Sverige, 2010

Längd: 1 tim 27 min. Tillåten från 7 år.

För trettio år sedan påbörjade Stefan Jarl inspelningen av en dokumentärfilm som kom att heta *Naturens hämnd*. Den handlade om människans manipulerande med naturen och om hur naturen slår tillbaka. Sedan den dagen har han kontinuerligt samlat material till en ny film med samma tema, utan att därför vara en *Naturens hämnd* del 2.

Det är en film om kriget mot oss själva och mänsklighetens möjlighet att överleva det. Hör vittnesbörden från 23 världsledande professorer om hotet som omger oss och finns i oss, och som riskerar utplåna mänskligheten långt innan epidemier, krig eller klimatförändringar.

Underkastelsen är en film om de hundratals kemikalier vi alla idag bär i vårt blod, som ett resultat av den oerhörda mängd kemikalier vi sedan andra världskriget spritt i vår miljö och underkastat oss.

Månd-Tisd. 29-30 november

Up in the Air

Regi: Jason Reitman

USA, 2009

Längd: 1 tim 49 min. Barn tillåten.

Träffsäker och tänkvärd satir över den globala finanskrisen och dess verkningar. Ryan Bingman (George Clooney) reser kors och tvärs över landet, inhyrd av företag för att meddela de anställda att de just förlorat sina jobb. Som en slipad försäljare och väckelsepredikant söker han övertyga de drabbade att detta är deras livs chans, innan han far vidare till nya uppdrag.

En lukrativ affärsidé byggd på andras olycka. Men bakom den framgångsrika fasaden döljer sig ett ganska stort mått av tomhet, tills två kvinnor korsar hans väg. Den ena av dem med en alldeles egen och närbesläktad affärsidé...

”Träffsäker som satir, engagerande som drama med lysande skådespeleri. *Up in the air* är filmen ingen får missa”. *Jan-Olov Andersson, Aftonbladet*

Golden Globe för bästa regi, 2010

Månd-Tisd. 6-7 december

En enda man

Regi: Tom Ford

USA, 2009

Längd: 1 tim 40 min. Tillåten från 11 år.

En trafikolycka slår sönder tillvaron för universitetsläraren George. Han finns själv inte med i bilen, men hans partner dör.

Att det är tidigt 60-tal och George är homosexuell – vilket inte var officiellt på den tiden – spelar förstås roll, så även att han som engelsman lever i exil i aningen mer frigjorda Los Angeles. Långfilmsdebutanten Tom Ford utgår från en roman av Christopher Isherwood – mannen bakom historien i ”Cabaret” – och är själv berömd modeskapare. Det märks. George är estet, hans hem lika perfekt som hans klädsel. Att det inte skapar en total distans beror på Colin Firth i huvudrollen, och sättet Ford använder honom. Mycket av dramat utspelas i Firths anletsdrag, närbilder berättar om smärta och förödmjukelser – George får inte komma till begravningen av sin sambo – likaväl som om förälskelse och passion. Den 16 år långa kärleken presenteras i tillbakablickar som på ett sätt inte säger mycket. Men i Firths ansikte passerar den desto tydligare. Allt ljus vilar på Firth och inte en nyans i känsloregistret slarvar han bort. Gammaldags filmskådespeleri av högsta klass – strängt disciplinerat och en förutsättning för att filmen ska fungera. *En enda man* är en otroligt säker debut, och jag kan inte minnas att jag någonsin sett Colin Firth så här bra. Se!” *Emma Gray Munthe Aftonbladet*
Nominerad till Oscar för bästa skådespelarinsats 2009

Månd-Tisd. 13-14 december

Den fantastiska räven

Regi: Wes Anderson

USA, 2009

Längd: 1 tim 26 min. Tillåten från 7 år.

Kritikerrosad animerad filmatisering av Roald Dahls klassiker med samma namn. Herr Räv är en listig och äventyrslysten familjefar med medelålderskris, som bestämmer sig för att ge sig ut på jakt en sista gång. Målet är bondgården i närheten som regeras av de elaka bröderna Boggis, Bunce och Bean. Det blir en rafflande och fartfylld historia. Som alltid hos regissören finns också natur – kultur, far – son bland ingredienserna. Huvudpersonen är baserad både på Roald Dahl och på regissören själv. Wes Anderson har efter grundlig research, han bodde hemma hos Roald Dahls änka under manusarbetet, byggt upp en detaljrik kopia av författarens hem på den engelska landsbygden. Jane Magnusson (DN) kallar filmen ”*en tygellös ögonfröjd och ett intrikat konstverk*” som man omedelbart vill se om. Många recensenter framhåller också George Clooneys fantastiska insatser för att ge röst åt Herr Räv. Låt dig hänföras av rufsiga pälsar, puffiga rökmoln av bomull och blänket i djurens ögon
Nominerad till Golden Globe 2010 som bästa animerade film